

Chương

8

NHẬN BIẾT CHÚA GIÊSU LÀ Đấng CỨU ĐỘ

I. AI CÓ TỘI THÌ NGƯỜI ĐÓ PHẢI CHẾT

Thiên Chúa sáng tạo nên vũ trụ
càn khôn và Ngài điều khiển, sắp đặt
cho vũ trụ vận hành theo những quy
luật mà Ngài đã quy định cho chúng

(y như người ta cài đặt hệ điều hành windows vào máy tính để làm cho nó hoạt động). Ví dụ: Trái Đất phải quay quanh mặt trời theo một quỹ đạo nhất định và cứ 365 ngày và 6 giờ thì giáp một vòng. Cứ thế, Trái Đất đã luôn vận hành theo đúng quy luật đó qua hàng tỉ năm.

Theo quy luật thì nước phải chảy về chỗ trũng, khi gặp nóng thì bốc thành hơi, khi gặp lạnh dưới 0°C thì đông cứng như đá... Cứ thế, nước luôn tuân hành quy luật đó không bao giờ sai chạy.

Và loài người cũng phải tuân theo quy luật mà Thiên Chúa đã an bài, một trong những quy luật đó là: Tội lỗi gây ra sự chết.

Quy luật này đã được tiên tri Ê-dê-ki-ên công bố từ ngàn xưa: "Ai phạm tội, người ấy phải chết" (Ê-dê-ki-ên 18,20).

Quy luật này lại được thánh Phao-lô lặp lại trong thư Rôma: "Chỉ vì một người mà tội lỗi đã đột nhập trần gian và tội lỗi gây nên cái chết" (Rm 5, 12. Rm 6, 23. Galat 6,7).

Điều đáng tiếc là mọi người sinh ra trên đời đều có tội và chiếu theo luật thì tất cả đều phải bị án chết. Nhưng nếu để cho muôn người phải chết vì tội lỗi họ gây ra thì Thiên Chúa quá đau lòng. Còn nếu để cho loài người mắc tội mà không phải chết thì chính Thiên Chúa lại tự huỷ bỏ lề luật mà Ngài đã ban hành. Như thế, loài người sẽ tha hồ phạm tội mà chẳng sợ hậu quả nào; thế là nhân loại sẽ sa đọa, con người dần dần hư hỏng và trần gian này sẽ hoá nên địa ngục.

Vậy phải giải quyết thế nào?

II. GIẢI PHÁP CHẾT THAY

Cha Maximilian Kolbe chết thay cho bạn tù.

Cha Maximilian Kolbe sinh ngày 7 tháng 1 năm 1894 tại Zdunska Wola, Ba Lan.

Sau khi thụ phong linh mục, ngài hăng say hoạt động tông đồ và có ảnh hưởng lớn. Vì thế

vào năm 1941, ngài bị Đức quốc xã đưa vào trại tập trung Auschwitz.

Tại đây, một biến cố nghiêm trọng xảy ra đã làm thay đổi đời Cha Maximilian Kolbe.

Ngày 29 tháng 7 năm 1941, vào khoảng 1 giờ chiều, những tiếng còi hú báo động rúc lên vang khắp trại, báo động có một tù nhân bỏ trốn. Ngay lúc ấy, những người lính Đức SS ra lệnh cho các tù nhân dừng ngay công việc đang làm và áp giải họ đến sân tập hợp để điểm danh.

Đúng là có một tù nhân trong trại biến mất!

Thế là các tù nhân còn lại bị phạt phải đứng nghiêm suốt ngày đêm, không được đội mũ và bị bỏ đói.

Qua hôm sau, khi trời hừng sáng, viên sĩ quan Đức hét to với các tù nhân: “Vì một tù nhân trốn thoát khỏi khu vực của các người và các người đã không tìm cách ngăn chặn, vậy thì 10 người trong số các người sẽ bị bỏ đói cho đến chết để những kẻ khác phải nhớ rằng bất cứ ai nuôi ý định vượt trại sẽ không được dung tha.” Thế là việc chọn người bắt đầu.

Viên sĩ quan SS đằng đằng sát khí, duyệt qua hàng tù nhân run rẩy trước mặt y. Bất thần, y chỉ tay vào mặt Franciszek Gajowniczek, một hạ sĩ quan 41 tuổi của quân đội Ba Lan, đang đứng ở cuối hàng và hét lên: “Mày!”

Bấy giờ Franciszek Gajowniczek hoảng hốt kêu lên: “Giê-su Maria! Vợ tôi! Con cái tôi!” Anh kinh hoàng tột độ vì thần chết đã điểm mặt anh. Anh chết điếng người vì không bao giờ còn gặp lại người vợ yêu quý và các con thân thương.

Sau khi tên đồ tể SS chọn xong 10 tù nhân bất hạnh, bắt chọt các tù nhân xông xáo khi thấy Cha Maximilian rời khỏi hàng tiến lên phía trước.

Ngài bước đến trước mặt tên sĩ quan. Tên này quắc mắt hỏi:

- “Con lợn Ba Lan kia, mày muốn gì? ”

Cha Maximilian bình tĩnh trả lời:

- “Tôi muốn chết thay cho anh ta” và chỉ tay về phía Franciszek đang đứng bên cạnh.

Những tên SS sững sờ kinh ngạc!
Toàn thể tù nhân trên sân đều kinh ngạc
đến sững sờ!

Tên sĩ quan hỏi tiếp:

- “Mày là ai?”

Cha Maximilian trả lời:

- “Tôi là một linh mục Công giáo Ba Lan.”

Thế rồi tất cả bỗng chìm vào trong
yên lặng nặng nề.

Cuối cùng, một điều kỳ lạ xảy ra, tên
đại úy SS quay sang Cha Maximilian và
hỏi:

- “Thưa ngài, tại sao ngài muốn chết
thay cho tên kia?”

Thật lạ lùng, chỉ ít phút trước hẳn đã
gọi ngài là “Con lợn Ba Lan,” và bây giờ
thì chuyển thành: “Thưa ngài” một cách
trịnh trọng.

Cha Maximilian trả lời:

- “Anh ta có vợ và các con. ”

Sau vài giây, tên sĩ quan SS nói: “Được”

Rồi ra hiệu cho Franciszek trở lại về hàng và Cha Maximilian đứng thay vào vị trí anh ta.

Mười tù nhân xấu số lặng lẽ bước vào “hầm tử thần” để bị giam đói đến chết.

Vào ngày 14 tháng 8 năm 1941, cửa “hầm tử thần” được mở ra và người ta thấy chỉ còn 4 tù nhân sống sót, trong đó có Cha Maximilian. Tên cai tù chấm dứt cuộc đời Cha bằng một mũi thuốc độc. Sau đó thân xác của ngài bị đưa vào lò thiêu cùng với những tù nhân khác.

Thế là nhờ có Cha Kolbe chấp nhận chịu giam đói, chịu phạt, chịu chết thay cho Franciszek nên ông này được cứu sống.

Ngày 10 tháng 10 năm 1982, ông Franciszek được vinh dự hiện diện trong lễ tuyên thánh cho Cha Kolbe.

Đã sinh ra làm người, ai trong chúng ta cũng có tội và chiếu theo luật, phải mang lấy án phạt tương xứng với tội lỗi của mình, trong cuộc sống mai sau.

Chỉ khi có người nhận tội thay và đền tội thay cho ta, thì ta mới thoát khỏi án phạt đời sau.

Tuy nhiên, không ai trên đời này có đủ tư cách nhận tội thay, đền tội và chết thay cho mỗi người chúng ta; vì thế, Thiên Chúa Cha đã cho Con Một của Ngài đầu thai xuống thế làm người, trở nên Anh cả của loài người, trở nên Vị đại diện chính thức của loài người.

Ai tin vào Chúa Giêsu, phó thác đời mình cho Chúa Giêsu và lãnh nhận Bí tích Thánh tẩy do Ngài thiết lập, thì người ấy được tháp nhập vào thân mình Chúa Giêsu và được Ngài nhận tội, đền tội và chết thay cho mình. Mọi tội lỗi của người ấy đều được xoá bỏ, nên không phải bị án chết mà còn được hưởng phúc đời đời với Chúa Giê-su. (GLHTCG 1263)

Đây quả là một giải pháp tuyệt vời: “Thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt” (Ga 11, 50).

Sau khi Chúa Giêsu hoàn thành sứ mạng được trao phó, Thiên Chúa Cha đã cho Ngài sống lại và lên trời trong vinh quang.

III. TÌNH YÊU THIÊN CHÚA VÔ BIÊN

Nhà anh Xuân và anh Thu nằm cạnh nhau, ngăn cách bởi một hàng rào thép lưới. Xuân là người hung bạo đã nhiều phen gây ra tội ác, đã vào tù, ra khám nhiều phen. Vì có mối hiềm khích giữa

hai gia đình từ lâu, Xuân xem Thu như kẻ thù truyền kiếp không đội trời chung.

Hôm nọ, con chó nhà Thu chui rào sang nhà anh Xuân, cắn chết mấy chú gà con. Anh Xuân xem đây là cơ hội để trả thù báo oán. Vốn là thợ săn chuyên nghiệp, Xuân mang súng ra, quyết xử con chó người hàng xóm thù nghịch bằng những phát súng săn.

Vì thương chó quá đổi, Thu thương lượng với Xuân hãy tha chết cho con chó cưng của mình, dù phải trả bằng giá nào Thu cũng chấp nhận. Vậy mà Xuân vẫn khẳng khăng không chịu, cuối cùng Xuân hằn học nhìn Thu và gằn lên từng tiếng: “Nếu mày chịu để tao bắn vào đầu thay cho chó cưng của mày thì được!”

Trước thách đố này, Thu cảm thấy sững sờ và choáng váng!

Nếu bạn là Thu, bạn có sẵn sàng nộp mạng chết thay cho con thú cưng của bạn

không? Bạn có thể nói với người hàng xóm hung dữ kia: “Hãy tha mạng cho con chó yêu quý của tôi. Tôi chấp nhận chết thay cho nó. Anh cứ giết tôi đi, miễn là cho chó của tôi được sống”... hay không?

Không đời nào! Không ông chủ nào trên đời chấp nhận hy sinh mạng sống mình chết thay cho các loại thú cưng, vì phẩm giá của chúng quá thấp kém so với phẩm giá con người.

Vậy mà Chúa Giê-su là Thiên Chúa ngôi hai, là Chúa tể trời đất, là Đấng sáng tạo nên vũ trụ càn khôn, muôn vật muôn loài; phẩm giá của Ngài cao vượt hơn phẩm giá của con người hèn mọn vô cùng vô tận; Ngài là Vua của hoàn vũ quyền phép vô song, cao sang vô lượng; so với Ngài, chúng ta chẳng là gì cả, chỉ là những thụ tạo tầm thường nhỏ bé...

Con vi trùng, vi khuẩn so với con người còn lớn hơn con người so với Thiên Chúa.

Thế mà Chúa Giê-su lại chấp nhận chịu khổ nạn đau thương tủ nhục và chịu chết thay cho chúng ta để ta khỏi trầm luân trong hỏa ngục đời đời, để ta được sống muôn đời với Chúa!

Làm sao hiểu được một tình thương cao vời như thế?

Tuy nhiên, sự kiện dường như không tưởng này lại là một sự thật lịch sử.

Thánh Phêrô đã xác nhận điều này như sau:

“Tội lỗi của chúng ta, chính Ngài đã mang vào thân thể mà đưa lên cây thập giá, để một khi đã chết đối với tội, chúng ta sống cuộc đời công chính. Vì Ngài phải mang những vết thương mà anh em đã được chữa lành” (1 Phêrô 2, 24).

Trên thập giá, Chúa Giêsu trao ban cho chúng ta không chỉ Trái Tim bị đâm thủng mà còn cả sinh mạng của Ngài với tất cả tình yêu thương.

Vì thế, Thánh giá Chúa Giêsu trở thành biểu tượng cao nhất của tình yêu.

Nơi đây vang lên sứ điệp yêu thương ngàn đời của Thiên Chúa Cha: “Thiên Chúa Cha đã yêu thế gian đến nỗi đã trao ban Con Một, để ai tin vào Con của Ngài thì không phải chết, nhưng được sống muôn đời” (Ga 3, 16).

Nơi đây cũng vọng lên sứ điệp yêu thương bất tận của Chúa Con: “Không có tình yêu nào cao cả cho bằng tình yêu của

người hiến mạng cho bạn hữu mình” (Ga 15, 13).

Yêu thương đến nỗi hiến thân chịu chết cho người khác quả là một tình yêu hết sức cao vời và đó là tột đỉnh của tình yêu.

Tôi tớ thấp hèn chết thay cho ông chủ cao sang quyền quý, hay người dân đen cùng khổn chết thay cho đức vua cao trọng, hoặc con cái trong gia đình chết thay cho cha mẹ tốt lành... là điều rất hiếm nhưng có thể hiểu được; còn việc

Con Một Chúa Tể trời đất chấp nhận chết thay cho loài người thấp hèn, tội lỗi là điều không trí óc nào tưởng tượng được.

Duy chỉ có Thiên Chúa mới dám nghĩ, dám làm điều không tưởng đó.

Duy chỉ có tình yêu cao vời của Thiên Chúa mới đủ sức thực hiện điều phi thường đó mà thôi.

Cùng ngẫm nghĩ:

1. Nếu con người vi phạm lề luật của Thiên Chúa, thì hậu quả sẽ thế nào?

2. Thiên Chúa làm thế nào để cứu người tội lỗi khỏi án phạt đời đời mà vẫn tôn trọng quy luật “ai phạm tội thì phải chết”?